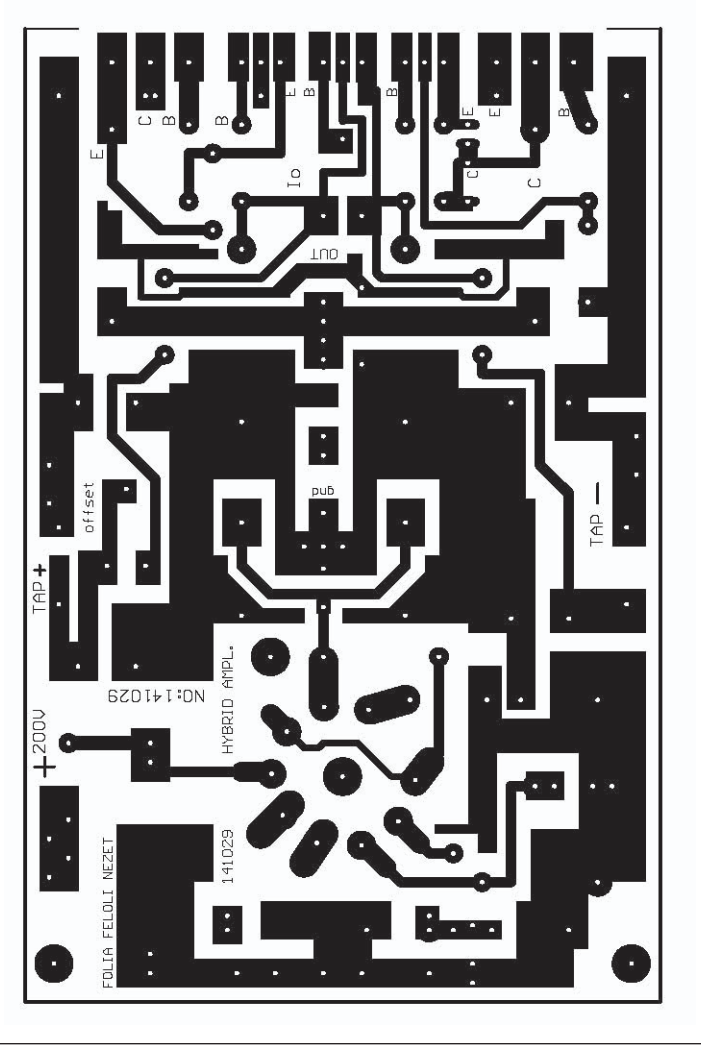

9. ábra

Itthon is sokan utánépítették ezt a 75 wattos Linsley-féle erősítőt, és mindenki csak jókat írt róla. Elővettük tehát a kapcsolást és elhatároztuk, hogy hibridet készítünk belőle. Azt gondoljuk, Radfod úr jó véleményében az is benne lehetett, hogy a Linsley-féle erősítőt a teszt során egy csöves előfokról hajtották meg.

Mielőtt hozzákezdtünk volna tervezéshez, szétnéztünk az interneten és azt tapasztaltuk, hogy már megint megelőztek bennünket, hiszen ebből a végfokból többen is készítettek hibridet. A felismerés nem szegte, hanem inkább fokozta a megvalósítás irányába mutató kedvünket. Így született meg a kapcsolás. A kitűzött céljainknak megfelelően itt a félvezetők csak teljesítmény-erősítést végeznek, a teljes, szükséges feszültségerősítést a csöves fokozat végzi. Többféle meghajtást meghallgattunk, de végül is az SRPP fokozat mellett döntöttünk. (Lehet, hogy ez nálunk, már betegség?)

A **8. ábrán** látható kapcsoláson jól felismerhetők azok az áramköri megoldások, amikről eddig írtam. A feszültségerősítő fokozat tehát egy SRPP kapcsolásban működő kettős triódával kivitelezett áramkör. Ebben a fokozatban többféle csövet is meghallgattunk, végül is a 6N6P mellett döntöttünk. Legalább ilyen jó az ECC99. A 6N2P esetében az R3, R4 jelű katódellenállásokat 1 kohmra kellett emelni. Nagyon jó hangot produkált a 6N1P és az E88CC is, 470 ohmos ellenállásokkal. Itt jegyezzük meg, hogy csöveket stabilizált egyenfeszültségről fűtjük, míg az anódok feszültségét a jól bevált FET-es tápunk biztosítja. A teljesítményerősítő és a csöves fokozat kapcsolatát a C3, C4 jelű kondenzátorok látják el. Ez a két kondenzátor kritikus lehet az erősítőnk hangzásvilágára, ide érdemes minél jobb minőségű alkatrészt beépíteni. A 4,7 uF nem kritikus érték, már 1 uF-dal is lesz elég mély hangunk. Ne feledkezzünk meg arról, hogy ezen a kondin 20 V-os csúcstól csúcsig mért váltófeszültség és 100-110 V egyenfeszültség van, te-

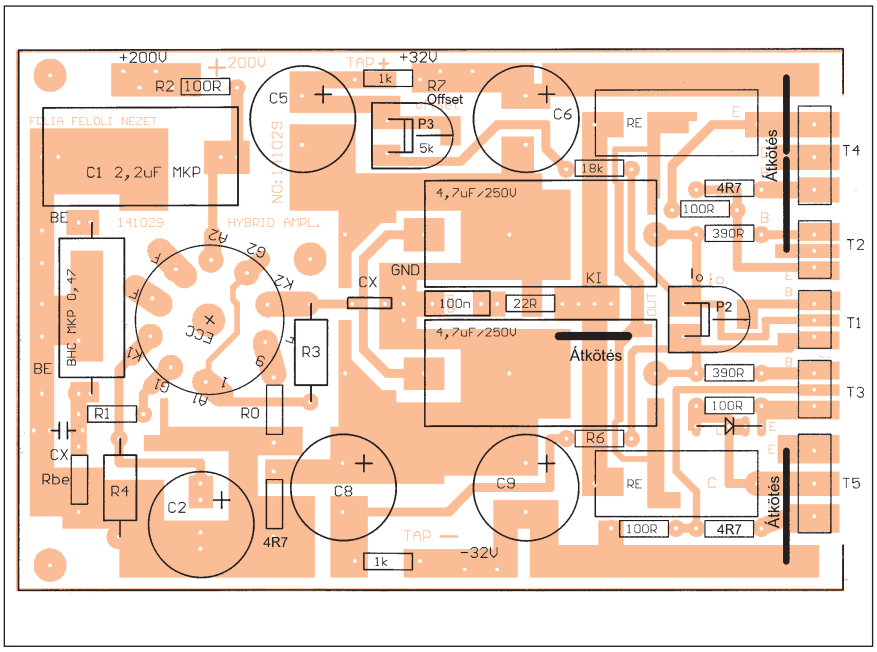

10. ábra